

Prof. zw. dr hab. Henryk Cwiąg
Instytut Nauk Społecznych i Bezpieczeństwa
Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy
im. Jana Długosza w Częstochowie

Katowice, 14.07. 2019 r.

Ocena

**dorobku naukowego dr. Jarosława Jarząbka w związku z postępowaniem
o nadanie stopnia doktora habilitowanego**

1. Ogólna charakterystyka sylwetki Habilitanta

Dr Jarosław Jarząbek (ur. w 1979 r.) ukończył studia magisterskie w 2003 r. w Uniwersytecie Wrocławskim. Następnie rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych tego Uniwersytetu. W roku akademickim 2004/5 zrealizował program Erasmus w Otto – Suhr –Institut für Politikwissenschaft w Freie Universität w Berlinie. W następnym roku akademickim otrzymał stypendium rządu RP i Haszymidzkiego Królestwa Jordanii na staż naukowy w Uniwersytecie Jordańskim w Ammanie, który odbył się w 2006 r. We wrześniu 2007 r. obronił pracę doktorską pt. „Palestyńczycy – droga do niepodległości. Rozwój, przemiany i kryzys palestyńskiego ruchu narodowego”. W październiku tego roku został zatrudniony w Instytucie Studiów Międzynarodowych na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie pracuje nadal.

2. Ocena osiągnięć naukowych

Dorobek Habilitanta od uzyskania stopnia doktora w 2007 r. obejmuje dwie monografie napisane samodzielnie, jedną monografię współautorską, jedną współredakcję pracy zbiorowej, 33 artykuły w czasopismach naukowych i rozdziały w pracach zbiorowych (w tym 9 w języku angielskim), jeden raport dla think-tanku Middle East Institute (w języku angielskim) oraz jedną ekspertyzę dla Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Prace składające się na dorobek naukowy były publikowane w wydawnictwach związanych z ośrodkami naukowymi (wydawnictwa Uniwersytetów: Warszawskiego, Rzeszowskiego, Łódzkiego, Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, Middle East Institute), a także wydawnictwach naukowych (Arboretum, Adam Marszałek, Taylor & Francis, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Rambler, Dialog, Nomos, Wydawnictwo Naukowe Ibidem). Łączna liczba cytowań prac w Google Scholar do 18.02. 2019 r. wynosi 11. Indeks-h dla dorobku wynosi 2.

Zainteresowania badawcze dr. J. Jarząbka obejmują problematykę dotyczącą: polityki zagranicznej i bezpieczeństwa państw Bliskiego Wschodu rozważanej z perspektywy dorobku tzw. szkoły kopenhaskiej (tzn. z wykorzystaniem teorii regionalnych kompleksów bezpieczeństwa (TRKB) oraz teorii sekurytyzacji); polityki zagranicznej i bezpieczeństwa państw Bliskiego Wschodu badanej w perspektywie porównawczej i w oparciu o studia przypadków, kwestii palestyńskiej i konfliktu izraelsko-palestyńskiego rozpatrywanych w ujęciu historycznym.

Habilitant zajmując się problematyką polityki zagranicznej oraz bezpieczeństwa państw Bliskiego Wschodu z perspektywy dorobku tzw. szkoły kopenhaskiej starał się wyjaśnić ich złożoność, wykorzystując odpowiednie metody badań politologicznych. W artykule pt. „The Theory of Regional Security Complexes in the Middle Eastern Dimension” dokonał analizy zmian jakie zachodziły w bliskowschodnim regionalnym kompleksie bezpieczeństwa. Wykazał, że Bliski Wschód jest nadal areną konfliktów, lecz zmieniają się czynniki konfliktogene. Zwrócił uwagę na rosnącą wrogość religijną.

Habilitant wspólnie z Łukaszem Fijałkowskim dokonali przeformułowania niektórych założeń teorii sekurytyzacji, aby była bardziej przydatna do badań dynamiki bezpieczeństwa państw azjatyckich. Po modyfikacji teoria została wykorzystana do analizy studiów przypadków wybranych państw azjatyckich: Indonezji, Iranu, Jordanii i Singapuru. Rezultaty badań zostały opublikowane w pracy obu Autorów pt. „Dylematy bezpieczeństwa militarnego państw azjatyckich: wewnętrzne uwarunkowania sekurytyzacji”. Proces sekurytyzacji, jak też rozumienie bezpieczeństwa w omawianych państwach, mają swoją specyfikę, silnie związaną z wewnętrznymi uwarunkowaniami danego kraju, na co zwrócono uwagę. Tematyka sekurytyzacji bezpieczeństwa militarnego, oparta na wybranych studiach przypadków – Iranu, Indonezji, została też przedstawiona w artykule wymienionych Autorów pt. „Between emergency and routine – securitization of military security in Iran and Indonesia”. Wyjaśniono w nim specyfikę wewnętrznych uwarunkowań bezpieczeństwa militarnego w tym regionie. W studiach przypadków skupiono się na analizie uwarunkowań sprzyjających sekurytyzacji. Z badań wynika, że relacje cywilno-wojskowe w państwach azjatyckich są inne aniżeli w państwach zachodnich. W następnym artykule poświęconym tej tematyce, pt. „Uwarunkowania selektywnej sekurytyzacji zagrożeń w polityce zagranicznej Iranu” trudno zrozumieć intencję Habilitanta, który pisze „Niniejszy artykuł w pierwszej kolejności odpowiada na pytanie jakie obszarów polityki zagranicznej są sekurytyzowane przez władze Islamskiej Republiki Iranu”. Autor analizował przyczyny i uwarunkowania, które wpływały na decyzję o sekurytyzacji określonych zagrożeń oraz desekuryzacji innych.

Kolejny obszar badawczy dr. J. Jarząbka obejmuje studia porównawcze i studia przypadku polityki zagranicznej i bezpieczeństwa państw Bliskiego Wschodu. Czasami były uzupełnieniem wcześniej charakteryzowanego nurtu bądź inspiracją do rozwoju badań w innych kierunkach. Pozwalały Habilitantowi zgłębić problematykę polityki zagranicznej i bezpieczeństwa państw bliskowschodnich, uzyskać szczegółową wiedzę dotyczącą poszczególnych państw oraz stworzyć coraz bardziej spójny obraz problematyki bliskowschodniej w ujęciu regionalnym i globalnym. Zrealizowane przez Niego projekty badawcze w ramach grantów wewnętrznych Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego pozwoliły na znaczne

poszerzenie procesu badawczego w Iranie i Jordanii. W efekcie powstały publikacje dotyczące subregionu Zatoki Perskiej i problemów bezpieczeństwa militarnego tych państw, które można ocenić jako najważniejsze w dorobku Habilitanta. Kilka artykułów jest poświęconych polityce bezpieczeństwa na poziomie regionalnym, z uwzględnieniem istotnych spraw z punktu widzenia państw subregionu Zatoki Perskiej. W artykule pt. „G.C.C. Military Spending in Era of Low Oil Prices, Middle East Institute Policy Focus”, przeprowadzono analizę wydatków wojskowych państw członkowskich Rady Współpracy Zatoki w kontekście wahań cen ropy naftowej. Wskazano na tendencję tych państw do zwiększania swoich wydatków wojskowych w okresie wysokich dochodów z eksportu ropy oraz niechęci do ich zmniejszania, gdy dochody były mniejsze. W kolejnym artykule pt. „Amerykańskie bazy wojskowe na Bliskim Wschodzie – rozmieszczenie, rola, wpływ na stabilność i bezpieczeństwo regionu” dokonano analizy amerykańskiej obecności na Bliskim Wschodzie, która ma znaczenie szczególne ze względu na strategiczne interesy USA. Autor podkreślił, że ta obecność stanowi najpewniejszą gwarancję niezakłóconej realizacji priorytetów amerykańskiej polityki zagranicznej w regionie. Wydaje się, że powinien przedstawić to zagadnienie w szerszym kontekście. Istotny problem został scharakteryzowany w kolejnym artykule pt. „Wrogość sunnicko-szyicka jako zagrożenie dla bezpieczeństwa państw Bliskiego Wschodu”. Wykorzystano narzędzie badawcze stworzone przez uczonych z tzw. szkoły kopenhaskiej, tj. wspomnianą już, teorię regionalnych kompleksów bezpieczeństwa. Z badań wynika, że problemem, który ma duże znaczenie i staje się poważnym zagrożeniem dla bezpieczeństwa i stabilności Bliskiego Wschodu jest rywalizacja i konflikt między dwiema najliczniejszymi wspólnotami religijnymi w tym regionie, muzułmanami wyznania sunnickiego i szyickiego. Podkreślono, że wrogość ta była i jest wykorzystywana instrumentalnie dla realizacji bieżących celów politycznych zarówno przez lokalne siły polityczne jak też wpływy zewnętrzne.

Habilitant charakteryzował także siły zbrojne dwóch mocarstw regionalnych w Zatoce Perskiej - Arabii Saudyjskiej oraz Iranu. Na uwagę zasługuje artykuł pt. „Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej w polityce wewnętrznej Iranu”. Przedstawiono w nim w ujęciu syntetycznym rozwój ważnej służby odpowiedzialnej

za bezpieczeństwo kraju – Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej. Stał się on nie tylko najważniejszą formacją zbrojną w Iranie, lecz także potężną siłą, która wywiera duży wpływ na społeczeństwo, politykę i gospodarkę. W artykule pt. „Contemporary Praetorians in the Middle East: Iran’s Islamic Revolutionary Guards vs. Saudi Arabia’s National Guard” dokonano analizy porównawczej dwóch formacji wojskowych pełniących funkcję gwardii pretoriańskich dla reżimów politycznych rządzących w obu krajach. Posiadają one specjalne przywileje oraz wpływy wykraczające poza sferę militarną, co jest szczególnie widoczne w irańskiej Gwardii Rewolucyjnej. Wykazano, że jest ona formacją bardziej profesjonalną aniżeli saudyjska Gwardia Narodowa.

Spośród innych publikacji dr. J. Jarzábka, mieszczących się w charakteryzowanym nurcie badawczym, a obejmującym szerzej region Bliskiego Wschodu, na uwagę zasługuje artykuł pt. „Bliskowschodnie romanse z demokracją”. Dokonano w nim analizy historycznej i politologicznej procesów transformacji systemów politycznych, które istniały od lat 80. poprzedniego stulecia do początku XXI wieku, w kilku państwach: Algierii, Egipcie, Sudanie, Tunezji oraz Autonomii Palestyńskiej. Jest to interesujące spojrzenie na zachodzące tam procesy oraz ocena możliwych scenariuszy. Podkreślono, że bliskowschodnie romanse z demokracją przynosiły dotychczas przede wszystkim ból i rozczarowanie. W innym artykule pt. „Rewolty w krajach arabskich a bezpieczeństwo Izraela” wyeksponowano potencjalne zagrożenia bezpieczeństwa państwa Izrael, które mogą być efektem osłabienia i destabilizacji reżimów politycznych w ościennych państwach. Wykazano, że negatywne skutki rewolty w krajach arabskich wywierały wpływ na bezpieczeństwo wewnętrzne i międzynarodowe tego kraju.

Habilitant prowadził także badania naukowe dotyczące problematyki palestyńskiej oraz konfliktu izraelsko-palestyńskiego w ujęciu historycznym. Skupiał swoją uwagę na wybranych aspektach relacji izraelsko-palestyńskich oraz kwestiach funkcjonowania i rozwoju palestyńskiego ruchu narodowyzwoleńczego. Na uwagę zasługuje monografia pt. „Palestyńczycy na drodze do niepodległości. Przemiany, rozwój i kryzys ruchu narodowego”. Powstała ona na kanwie rozprawy doktorskiej Habilitanta. Przeprowadzone przez Niego badania naukowe przyczyniły się do

wzbogacenia wcześniej prezentowanej tematyki. Wykorzystał materiały źródłowe, prasę, dostępną literaturę przedmiotu oraz materiały zamieszczone na stronach internetowych. Mankamentem jest brak stanu badań. Sformułowanie, że liczne dostępne na polskim rynku publikacje podejmują temat konfliktu izraelsko-palestyńskiego, bądź też szerzej ich wzajemnych relacji, nie zastępuje w żaden sposób oceny literatury na prezentowany temat. W pracy przedstawiono: proces kształtowania się świadomości narodowej Palestyńczyków, rozwój organizacji i ugrupowań palestyńskiego ruchu narodowego, powstanie i struktury Palestyńskiej Władzy Narodowej, politykę Izraela wobec Palestyńskiej Władzy Narodowej oraz palestyńską sytuację polityczną i gospodarczą. W publikacji dominuje spojrzenie na proces formułowania i próby realizacji celów narodowyzwoleniczych oraz aspiracji niepodległościowych Palestyńczyków w ujęciu historycznym. Ukazano burzliwe dzieje narodu palestyńskiego, uwzględniając różnorodność życia politycznego.

Dr J. Jarząbek jest także autorem kilku artykułów dotyczących specyfiki palestyńskiego ruchu narodowyzwoleniczego. Przedstawił w nich m.in. problematykę dotyczącą: podziałów politycznych wśród Palestyńczyków, sytuacji na palestyńskiej scenie politycznej, stosunku sił politycznych do istotnych kwestii narodowych, ideologii wybranych ugrupowań politycznych, a także funkcjonowania tajnych służb Palestyńskiej Władzy Narodowej.

Habilitant był członkiem zespołu, który w 2013 r. opracował ekspertyzę na zlecenie Departamentu Strategii Polityki Zagranicznej Ministerstwa Spraw Zagranicznych pt. „Perspektywy bliskowschodniego procesu pokojowego”.

3. Ocena rozprawy habilitacyjnej

Zasadniczym celem pracy, w opinii Autora, było zbadanie zjawiska militaryzacji subregionu Zatoki Perskiej. Przyjął szersze rozumienie militaryzacji jako procesu rozbudowy potencjału militarnego państwa, poprzez który społeczeństwo organizuje się, aby być lepiej przygotowane do konfliktu oraz wykorzystania siły. Habilitant podkreślił znaczenie badań tej problematyki. Procesy militaryzacji analizowanego subregionu ze względu na wyjątkową specyfikę stanowią fenomen, który warto było

dokładnie zbadać. Uważam, że wybór przedstawionej przez Habilitanta problematyki badań jest trafny i w pełni uzasadniony.

Autor dostrzegł, że prezentowana przez Niego tematyka jest na styku dwóch dyscyplin – nauk o polityce i nauk o bezpieczeństwie. Uwzględniając istniejący problem badawczy, sposób definiowania pojęć oraz stosowaną terminologię, można uznać, że praca mieści się w obrębie nauk o polityce. W badaniach naukowych wykorzystał podejście teoretyczne w postaci teorii regionalnych kompleksów bezpieczeństwa, co świadczy o politologicznym charakterze pracy. Dzięki temu miał możliwość nowego spojrzenia na przyczyny i skutki militaryzacji subregionu Zatoki Perskiej.

Problemem badawczym podjętym w ocenianej pracy jest militaryzacja subregionu Zatoki Perskiej. Publikacja oparta jest na jednej głównej hipotezie badawczej, do której nie mam zastrzeżeń. Do weryfikacji hipotezy zostały postawione pytania badawcze, które oceniam jako właściwe. Problem badawczy oraz zastosowane podejście teoretyczne nie były często obecne w publikacjach badaczy polskich.

Układ pracy został tak skonstruowany, aby przy wykorzystaniu narzędzi badawczych w postaci TRKB zbadać współzależności prowadzące do militaryzacji subregionu Zatoki Perskiej. Praca składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia i bibliografii. W rozdziale pierwszym, teoretycznym, została przedstawiona teoria regionalnych kompleksów bezpieczeństwa wraz z propozycją zmian potrzebnych do zwiększenia jej przydatności badawczych. Przedstawiono w nim także charakterystykę regionu Bliskiego Wschodu oraz subregionu Zatoki Perskiej w perspektywie TRKB. W następnym rozdziale dokonano analizy wymiernych danych dotyczących wielkości oraz uwarunkowań wydatków wojskowych państw Zatoki Perskiej. W rozdziale trzecim omówiono stan sił zbrojnych i potencjał militarny państw subregionu, w ramach schematu: struktura i zadania sił zbrojnych, liczebność, wyposażenie, wpływ czynników niewymiernych na wartość bojową, wsparcie zewnętrzne i pomoc zagraniczna. W ostatnim rozdziale skupiono się na analizie dynamiki bezpieczeństwa w subregionie Zatoki Perskiej w kontekście militaryzacji, przeprowadzonej z perspektywy czterech poziomów

bezpieczeństwa: globalnego, międzyregionalnego, regionalnego oraz państwowego. W zakończeniu przedstawiono wnioski wynikające z przeprowadzonych badań.

Autor wykorzystał w pracy metody badawcze stosowane w naukach o polityce. Metody porównawcze umożliwiły przeprowadzenie analiz podobieństwa i różnic w procesach militaryzacji poszczególnych państw oraz badanie różnych wymiarów tych zjawisk na poziomie państwowym, regionalnym i globalnym. Metody ilościowe pozwalały analizować skalę i tempo militaryzacji, a także badać zależności między czynnikami wpływającymi na potencjał militarny. Z kolei metody historyczne ułatwiały proces badawczy problemów zakorzenionych w przeszłości. Przydatne były także elementy innych metod. Wykorzystane przez Habilitanta metody badawcze oceniam jako właściwe.

Autor we wstępie książki napisał, że wykorzystał materiały zgromadzone w trakcie prowadzonych badań oraz wnioski z rozmów i spotkań z ekspertami, które odbył w trakcie wizyt studyjnych w ośrodkach badawczych i think-tankach w Londynie, Sztokholmie, Teheranie i Waszyngtonie. Zapisy w bibliografii dotyczące przeprowadzonych wywiadów są zbyt ogólnikowe (np. Uniwersytet Teherański), z których niewiele wynika. Habilitant wspomniał także, że korzystał z istniejącej literatury przedmiotu, w tym m.in. z prac wielu autorów, których wymienił w porządku alfabetycznym. Zauważam brak oceny literatury przedmiotu. Wydaje się, że Habilitant nie przywiązuje większego znaczenia do stanu badań, co już wcześniej sygnalizowałem.

Efektom przeprowadzonej przez Autora weryfikacji przyjętej hipotezy jest przedstawienie skomplikowanych przyczyn militaryzacji subregionu Zatoki Perskiej i potwierdzenie, że na jej wysoką dynamikę wpływają istniejące uwarunkowania o charakterze obiektywnym, subiektywnym i ekonomicznym. Habilitant wykazał, że w zasadzie każde państwo Zatoki zмага się z określonymi problemami. Struktury sił zbrojnych tych państw są tak skonstruowane, by stanowiły nie tylko skuteczne narzędzie obrony i odstraszania agresorów, ale były również swoistą gwardią pretoriańską, zdolną do obrony rządzącego reżimu politycznego przed zagrożeniami wewnętrznymi. Wnioski Autora zasługują na uwagę.

Przedstawiona do oceny praca jest interesującym źródłem wiedzy na temat bezpieczeństwa subregionu Zatoki Perskiej. Może być pożyteczną lekturą dla badaczy tej problematyki, studentów, polityków oraz dyplomatów. Przeprowadzone w książce analizy mogą być przydatne dla osób zajmujących się procesem konstruowania polskiej polityki zagranicznej wobec państw badanego regionu.

4. Ocena działalności naukowo-badawczej, dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej

Habilitant prezentował wyniki badań m.in. na konferencjach krajowych i zagranicznych. Od uzyskania stopnia doktora w 2007 r. był współorganizatorem dwóch konferencji międzynarodowych w Uniwersytecie Wrocławskim. Brał czynny udział w 30 konferencjach naukowych w tym 7 zorganizowanych poza granicami Polski. Odbył wizyty i staże naukowe. Wśród nich staż badawczy: Grant Senior Advanced Research Award 2015-2016 Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta na University of Central Florida w Orlando/USA, realizowany w okresie luty-czerwiec 2016 r. Ponadto odbył liczne, krótsze wizyty studyjne (m.in. USA – 2016; Singapur, Indonezja 2015; Jordania, Iran – 2015; Wielka Brytania – 2013) oraz staże badawcze (m.in. Szwecja – 2012, 2014; Wielka Brytania – 2014, Norwegii – 2011).

Znaczna część dorobku naukowego dr. J. Jarzębka powstała w oparciu o badania prowadzone w ramach indywidualnych i zespołowych projektów badawczych (krajowych i międzynarodowych). Jest On członkiem kilku krajowych i międzynarodowych towarzystw (m.in. Polskie Towarzystwo Stosunków Międzynarodowych, od 2010 r.; International Studies Association, od 2018 r.; Think-tank Middle East Institute w Waszyngtonie, od 2016 r.). Także współpracował (jako recenzent) z redakcjami czasopism w kraju i poza granicami. Otrzymał czterokrotnie, w latach 2011-2016, Nagrody Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego za osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Dr J. Jarzėbek w latach 2007-2019 w Instytucie Studiów Międzynarodowych prowadził zajęcia dydaktyczne m.in. z następujących przedmiotów: Polityka bezpieczeństwa (wykład i ćwiczėnia), Stosunki międzynarodowe (konwersatorium),

Bezpieczeństwo regionalne na Bliskim Wschodzie (ćwiczenia), Fundamentalizm religijny (konwersatorium), Nowe Oblicza Terroryzmu (konwersatorium), Kultura arabska (konwersatorium), Islam (konwersatorium), Konflikty w Azji (konwersatorium), Historia doktryn politycznych i prawnych (ćwiczenia). Prowadził także zajęcia na studiach anglojęzycznych. Wypromował 27 licencjatów. Sprawuje opiekę naukową, jako promotor pomocniczy w czterech otwartych przewodach doktorskich. W roku akademickim 2009/2010 sprawował opiekę naukową nad stypendystką programu L. Kirklanda panią Tatevik Mkrtychyan. Prowadził zajęcia dydaktyczne poza granicami kraju, na które składało się 9 wyjazdów dydaktycznych w ramach programów Erasmus (m.in. w Niemczech, Austrii, Danii, Portugalii, Wielkiej Brytanii).

Habilitant w latach 2010-2015 był koordynatorem programów studiów angielskojęzycznych w Instytucie Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Wrocławskiego. Od 2014 r. pełni funkcję koordynatora programu Erasmus Mundus Global Studies – A European Perspective – międzynarodowego programu studiów magisterskich współprowadzonego przez konsorcjum uczelni: Uniwersytet w Lipsku, Uniwersytet w Wiedniu, London School of Economics and Political Science, Uniwersytet w Roskilde, Uniwersytet w Gent i Uniwersytet Wrocławski. W latach 2008-2010 pełnił funkcję koordynatora praktyk studenckich. Brał udział w pracach komisji rekrutacyjnych, pełnił funkcję opiekuna organizacji studenckich: studenckiego Azjatyckiego Koła Naukowego, Studenckiego Bliskowschodniego Koła Naukowego oraz studenckiego wolontariatu dla obcokrajowców studiujących w Uniwersytecie Wrocławskim.

Dr J. Jarząbek prowadził aktywnie działalność popularyzującą naukę. Inicjował i angażował się w różnorodne działania, organizował wykłady, brał udział w spotkaniach, panelach, seminariach, pisał artykuły popularnonaukowe oraz udzielał wywiadów dla mediów. Na Jego aktywność złożyło się ponad 50 wystąpień, wypowiedzi i komentarzy w radiu i telewizji, dotyczących głównie bieżących wydarzeń na Bliskim Wschodzie.

Wniosek końcowy

Dr Jarosław Jarząbek jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym. Posiada przygotowanie, stosowne doświadczenie w prowadzeniu badań naukowych oraz realizacji procesu dydaktycznego. Legitymuje się znaczącym dorobkiem naukowym, opartym na bazie ugruntowanej wiedzy. Posiada umiejętności samodzielnego prowadzenia badań. Na wyróżnienie zasługuje aktywność Habilitanta w zakresie współpracy międzynarodowej z różnymi ośrodkami naukowymi. Jego działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska także zasługują na uznanie.

Popieram wniosek o nadanie dr. Jarosławowi Jarząbkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

